

Lista neagra

Demult, dupa cutremurul din 77, mergand preocupat pe strada, am dat nas in nas cu Mihai Botez. Il stiam din vremea studentiei mele, cand il urmaream si admiram la diverse sesiuni de comunicari stiintifice. Imi placeau realizarile sale, ca matematician, in studiul viitorului. Intotdeauna m-a atras ideea de a vedea perfectiunea matematicii pusa la treaba in rafinarea imperfectiunii lumii reale. Din pacate, nu l-am cunoscut niciodata personal, si, dupa cum se spune, eu il cunosteam pe dumealui, dar dumnealui pe mine, nu. Eram doar un simplu fost student care l-a urmarit la diverse manifestari stiintifice si atat. Nu credeam sa-mi retina nici macar figura. De aceea, incercand sa-mi reiau gandurile, am trecut mai departe fara a-l saluta. Am auzit insa ca pasii sai s-au oprit si, probabil, s-a uitat indelung dupa mine. Atunci am trait unul dintre momentele care nu se uita, pentru ca m-au copleisit doua sentimente: cel de rusine si cel de mirare. Rusine pentru ca nu l-am salutat – ce m-ar fi costat un gest de buna crestere – si mirare, pentru ca l-a afectat acest lucru. De ce sa-l afecteze ca o simpla figura din publicul sau, nu-l recunoaste in agitatie strazii? Dupa nu multi pasi am realizat ca aceasta valoare umana si profesionala avea, probabil, un sentiment de perplexitate in fata reactiei concetatenilor sai care il evitau pentru ca se declarase disident si intrase pe **lista neagra a lui Ceausescu**. Meditand apoi asupra acestui eveniment, mi-a parut extrem de rau ca o simpla neatenție si o modestie prostestasca – nu ma simteam aproape de valoarea sa si nici nu credeam ca mi-a retinut chipul, asa cum am mai spus-o - m-au facut sa par in fata acestui model de adevarat “om al cetatii”, un las sau, cel putin, un indiferent care intoarce spatetele unui om care are curajul sa-si exprime opinia impotriva unui dictator, in interesul “cetatii”.

Am constatat ulterior, ca Mihai Botez a fost supus unui adevarat oprobriu public pentru gestul sau de dizidenta. Nu avea dreptul la alta opinie decat dictatorul si slugile lui – facea ceea ce se numeste “*delict de opinie*”-, iar daca aveai o alta opinie, sloganul stalinist care se aplica era “cine nu e cu noi este contra noastra”. O analiza¹ relativ recenta a acestor fapte este facuta cu talentul sau inegalabil, de marele profesor Solomon Marcus, cel pe care l-am admirat la superlativ pentru cursurile sale de analiza matematica si nu numai.

Traiam vremuri grele pentru ca nu ne solidarizam in jurul oamenilor cu coloana vertebrala si valoare. Dimpotriva, intocmai ca niste slugi, inghiteam toate mizeriile venite de la stapanul care le stia pe toate si avea dreptul sa dispuna de vietile noastre. De fapt, poporul roman nu a fost impins in urma de Ceausescu, un “Neica Nimeni”, ci de cei din jurul sau care din lasitate si/sau interese meschine, egoiste i-au cantat in struna “Marelui Conducator”.

Revin la vremurile noi. De mai multi ani, am observat ca dintre fostii mei studenti sunt “intrebat de sanatate” doar de catre cei care isi desavarsesc studiile sau muncesc fie in strainatate, fie in tara, dar inafara departamentului in care lucrez. (mai mult chiar, cu unii dintre acestia am colaborari stiintifice recunoscute in univesitati de top). Am considerat ca doar exigenta mea bine cunoscuta in selectarea colaboratorilor nu numai dupa criteriile profesionale ci si morale, explica reticenta colegilor apropiati. M-am inselat inasa. Am aflat adevarata cauza trecand de la simpla observatie la experiment, la “observatia provocata”, dupa cum se spune.

Experimentul l-am facut mai intai, la ultimele alegeri universitare, cu fostii mei studenti, actuali colegi in department, cu ocazia candidaturii mele la conducerea departamentului. I-am contactat prin e-mail si le-am cerut o parere despre opinia mea cu

---

¹http://www.memoria.ro/?location=view_article&from_name=Interviuri+din+presa%2C+carti%2C+colectii+personale&from=bG9jYXRpb249YXJ0aWNsZXM%3D&cid=162&id=1195

privire la unanim recunoscuta scaderea in calitate, a invatamantului. Personal consider ca la nivelul departamentului, cel putin, aceia cu “painea si cutitul” duc o politica in interesul lor personal si de grup care condamna studentii la lipsa de viitor. “Deformatia” mea profesionala de biostatistician ma face sa afirm acest lucru bazat strict pe date obiective pentru ambele aspecte (avantajele conducerii si caderea fara precedent a calitatii viitorilor absolventi). In cadrul e-mailului am trimis proiectul meu de management si rugamintea sa imi confirme fiecare primirea. Am primit un singur raspuns de la un fost student, care a avut insa grija sa precizeze si ca raspunsul sau nu reprezinta si acordul cu planul meu.

Acest experiment mi-a adus intrebarea fireasca daca nu cumva *sunt pe o lista neagra*, caci eu stiu ca buna crestere te obliga sa dai macar un raspuns de confirmare a primirii.

Aceasta ipoteza de lucru s-a confirmat de curand, cand am cerut tuturor colegilor, inclusiv conducerii, sa imi dea niste sugestii cu privire la un curs din aria mea de competenta dovedita, dar care are formulata – nu se stie de cine – o programa analitica cel putin discutabila. Si de data aceasta am cerut confirmarea primirii mesajului meu si am primit, la fel doar un singur raspuns de data aceasta, de la un coleg care nu mi-a fost student si care pare a fi, de asemenea, pe o lista neagra. Restul...TACERE.

Cred ca este evident pentru oricine: *sunt pe o lista neagra*. Ramane acum de clarificat intrebarea **“Pe a cui lista neagra ma plasez ?”**

Voi afla in curand raspunsul caci am pornit de jos in sus cu “cercetarea experimentală” si sunt curios unde se vor opri efectele listei negre. Sunt sigur ca la un nivel mai inalt se vor opri, caci privind lucrurile de sus in jos, in SUA si de curand si in Anglia, precum si, in tara, la Universitatea de Medicina si Farmacie Carol Davila si la Universitatea Politehnica sunt tratat tocmai invers: ca si cum as fi pe o “lista alba”.

Promit ca o sa va tin la curent.

Noiembrie 2010
Liviu Dragomirescu